

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Eqvitvm Lvnæ Crescentis apud Andegauenses, & Neapolitanos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

ORDO EQVITVM LVNÆ CRESCENTIS

apud Andegauenses, & Neapolitanos.

Secunda Andium familia, quæ inter alia potentissima Christiani Orbis dominia Regni imperio potita est signum Ordinis Equestris in brachio habuit crescentem Lunam argenteam. Cuius militæ principatû sibi, ac successoribus primus sumpsit Renatus Dux Andium Hierosolymorum Regni Neapolis, Siciliaq; Rex; princeps vtique meliori fortuna dignus, siue eximiam erga Deum, ac patriam pietatem! siue animi magnitudinem spectes cûm paucis comparandus. Is cum more inter Principes recepto ordinem Lunæ Crescentis in D. Mauritij Urbis Andegauensis basilica erexisset, perspectæ virtutis militibus torquem aureum. Luna Crescente (cur axioma illud, L O S, vel vt Petro Matthæo Regis Galliæ historiographo placet, Los en croissant, Carolo III. postea per familiarisymbolum inscriptum esset) insignem spectabili totius aulæ pompa perquam honorificè detulit. Exinde

Paulus Iouius natû credit illud Henri ci II. DONEC TOTVM IMPLEAT ORBEM, quia verè cum plena est, fit æmula Solis. Et verò quoniam neminem in hoc sodalitiu adoptare fas erat, nisi primum in pugna fortitudinis suæ specimen dedisset, præliorum frequentiam quibus interfuisset, ex bacillis qui lacinia suspensi ad collum, & anulo simul inserti terminabantur colligere licebat, & quos admittebant futuros se socios periculorum, neque vlllo tempore arma aduersum laturos fidem, amicitiamq; perpetuam seruatuos vbi etiam casus tulisset, auxilio futuros, in bello præsentis, armatosque in acie staturos, aut pecunia adiuturos. Ad hæc statos quasdam dies festos ex solemnioribus constituebant, quibus interesse cunctis fas esset. Ij Confratres vocabantur quos, & viuos, & mortuos qui religionis eius, militiæ auctores sunt, maximis prosequabantur honoribus, eius auctoramenti primi fuere

Ioannes Dux Lotharingia, & Calabria primogenitus dicti Renati Regis, Vicecomes Sancti Balorij, Vicecomes Estagij, Beltrandus Beauensis dominus, Ogrinus Caraccolus Comes Nicastris Regni magnus Cancellarius, Baptista Caraccolus Hyracij, & Terranova Comes, Georgius Alamania Comes Pulcini, Perdicassus Barrilis Montisodorisij Comes, Ioannes Cossa Troia Comes, Balthazar Ratta Caserta Comes, & Ciarlesta Caraccolus Montisleonis, Viri utique primarij & alij, quorum nomina, & insignia in dicta Sancti Mauritiij basilica (quæ in augurationis sedes est habita) conspiciuntur, & gentilitijs coloribus depicta, & in Pacca in suo supra citato libello. Ioannes autem supradictus Lotharingia & Calabriaeque Dux Renati Regis filius cum ad recuperandum Regnum aduenisset, Anno 1459. ut animos Regni procerum ad se alliceret, hos praeterea adscripsit Ordini Equestri. Quorum nomina sunt haec. Ioannes Antonius Baucius Ursinus Tarenti princeps, Marinus Martianus Suesse Dux, & Rossani princeps, Ioannes Paulus Cantalmus Dux Sora, Ioannes Caraccolus Dux Melphicæ, & Iacobus frater eius Auellini Comes, Antonius Gentilia Marchio Cutroni, Robertus Sansseuerinus Comes Marsici, & Sancti Seuerini, Petrus Lallus Camponiscus Montorij Comes, Nicolaus Monsfortius Comes Campibiaffi, Ioannes Sansseuerinus Comes Cerreti, Alphonsus Lagonissa Comes Montisarculi, Franciscus Caraccolus, & Ioannes Nicolaus filius eius, Honoratus Gastanus Sermoneta dominus, Carolus

Sangrius, & alij. Ex his autem Robertus Sansseuerinus Comes Marsici, & Sancti Seuerini, cum Ferdinandi Regis Regni possessoris partem sequi vellet à Pio Secundo Pontifice Maximo à patrato iuramento fuit absolutus, quod iudicaret eas non magis religiones, quam coniurationes quasdam esse pessimo exemplo institutas. Porro praclarissima Andium stirpe extincta pariter, & nobilissimum hoc institutum finem caput, ut in Pacca videre licet.

Nostra verò ætate Illustrissimus Marchio de Tyrace spectatae fortitudinis hæros, ut Siculorum, & Andegauensium Principum praclaræ instituta renouaret, quò maior Turcicæ potentia fama increbesceret: eò maiorem gloriam in praesens nomen in futurum militaribus viris parari, gloriosissimæque de barbaris victoriae praemium adpeti censeret; nouum Equestrem ordinem, & signum militare apud Siculos inuexit. Cui non pauci nobilitatis primates, & summi stemmatis adolescètes nomen dedere, quibus inflammandis instituit ille velut panceratium in quo gymnasticis certaminibus tyrocinia belli agerent, disce-rentque in ludicra pugna veram pro Christo fortiter, & imperterrite pugnare: eaq; ratione Turcis quotidie imminentibus non solum ad Insulam inuadendam, sed Italiam proximam vastandam intercludere. De his plura apud Rodolphum Botereum in magno Franciæ Concilio caularum, patronum lib. 2. ad ann. 1595.

Nouus Ordo Equitum in Sicilia.

Io. Pontanus li. 1. de bello neap. Io. Baptista Carrasali. x. hist. neap. Angelus Constātius li. 9. & 20. hist. neap. Nicolaus Anellus Pacca de ord. & soc. mil.

